

Posudek školitele na diplomovou práci Veroniky Štefanové „Estetika a poetika současného cirkusu“

Diplomová práce Veroniky Štefanové je v jistém směru průkopnická. Ne že by byla první, kdo se na pole odborného zkoumání v současné době oblíbeného fenoménu tzv. nového cirkusu pustil. V českém prostředí se již objevily – autorce známé – pokusy o zmapování a pojmenování této specifické podoby divadelní tvorby – viz i knižně vydanou diplomovou práci Ondřeje Cihláře nazvanou *Nový cirkus*. Autorka se svým způsobem pokusila na Cihlářovu práci navázat, ale podařilo se jí povědomí o problematice doplnit a rozšířit o další aspekty a pohledy, které tuzemsku stále scházejí.

Na základě svého studijního pobytu na pařížské univerzitě se autorka dokázala poměrně podrobně seznámit s problematikou nového cirkusu, ačkoli se jí v předchozím svém studiu soustavně nezabývala. Genezi práce a své osobní postoje navíc poměrně přesně definuje a popisuje v úvodní kapitole své práce (zejména v podkapitole *1.3 Vzrušující cesta za poznáním současného cirkusu*).

V dalších kapitolách autorka sleduje nejprve počátky, historii a vývoj cirkusu na francouzském území, a snaží se definovat a charakterizovat jednotlivé rozmanité podoby moderního cirkusu ve druhé polovině dvacátého století.

Ve třetí kapitole (*3. Mezi nebem a zemí aneb Ze světa cirkusových umění*) se autorka podrobněji věnuje základním cirkusovým disciplínám a jejich fungování v inscenacích moderního cirkusu.

Podobně inspirativní, neboť vnáší do tuzemského prostředí poměrně nové informace, je také kapitola následující (*4. Současná cirkusová architektura*), která mapuje některé z podob a využití prostoru a tvarosloví současné cirkusové architektury, jak v rovině samotných budov či konstrukcí, tak scénického (hracího) prostoru.

V obou těchto kapitolách autorka pracuje s poměrně bohatou francouzskou literaturou, kterou českému čtenáři představuje a srozumitelným způsobem reprodukuje a zprostředkovává.

V další kapitole (5. „Křížení“ aneb Cirkus pod vlivem jiného umění) autorka ohledává kontexty a průniky cirkusové a divadelní tvorby, přičemž se dotýká také českých, cirkusem ovlivněných tvůrců, jako např. tvorby Osvobozeného divadla. Dále se věnuje fungování cirkusového díla z pohledu tradičních divadelních kategorií – herec, režisér, kostým, prostor.

V závěrečné kapitole pak autorka doplňuje svá obecná sledování principů moderního (resp. nového) cirkusu několika současnými příklady tvorby čtyř způsobem tvorby rozličných souborů. Představuje je a jako ilustraci popisuje vybranou inscenaci z jejich repertoáru.

Důležitou a podstatnou součástí práce je rovněž její bohatá obrazová příloha, která doplňuje jednotlivé kapitoly o potřebnou vizuální dokumentaci.

Autorka pracovala především s francouzskou literaturou, přičemž se snažila zahrnout do své práce i dosavadní českou reflexi jevu nového cirkusu. Právě seznamování českého čtenáře se zahraniční literaturou k tématu lze vnímat jako jedno z výrazných pozitiv autorčina textu.

Její styl je velmi svěží, čtenářsky poutavý, někdy dokonce možná až příliš rozvolněný a odlehčený. Přesto je třeba ocenit, že autorka v závěrečné fázi práce dokázala svůj bohatý textový materiál uskrovnit a o několik desítek stran – ku prospěchu celku – zkrátit.

Práce po formální i obsahové stránce splňuje podmínky kladené na diplomovou práci. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení: výborně.

v Praze 19. května 2009

Mgr. Petr Christov, Ph.D.